

vit ordo amplissimus. Et Claudianus in ejus laudem poëtica effusus,

*Ille Caledoniis posuit qui castra pruinis,
Qui medio Libya sub caſide pertulit astus,
Terribilis Mauro, debellatorque Britanni
Litoris, ac pariter Boreæ vaſtator, & Austræ.
Quid rigor aternus? cœli quid sydera profund?
Ignotumque fretum? maduerunt Saxone fuso
Orcades, incaluit Pictorum sanguine Thule,
Scotorum cumulos flevit glacialis Hiberne.*

Alibi etiam de eodem,

*Quem litus adusta
Horrescit Libya, ratibusque impervia Thule,
Ille leves Mauros, nec falſo nomine Pictos
Edomuit, Scotumque vago mucrone sequutus
Fregit Hyperboreas remis audacibus undas;
Et geminis fulgens utroque sub axe trophaeis,
Tethys alterna refluas calcavit arenas.*

Et de eo Pacatus Drepanus: *Quid redactum ad paludes suas Scotum loquar, Saxo consumptus bellis navalibus, &c.* Gratianus deinde imperium suscepit, qui etiam Theodosium, Theodosii de quo dixi filium, Augustum declaravit. *Quod ita ægre tulit Maximus.* ejus amulus ex Hispania oriundus & Constantini Maximistirpe prognatus, qui Britanico exercitu jam præterat, ut purpuram sibi arripuerit, vel ut Orosius tradit, invitus à militibus Imperator salutatus, vir strenuus, probus, atque Augusto dignus nisi contra fidem per tyrannidem emersisset. *Qui primum incursantes Pictos, & Scotos strenue superavit*, inde ad ostia Rheni cum omni fere Britannicæ juventute & robore appulit, omnesque Germanicos exercitus sibi conciliavit, Treveris imperii sedem statuit (unde *Trevericus Imperator dictus*) aliamque, ut inquit Gildas, alteram ad Hispaniam, alteram ad Italiæ extendens ab immanissimis Germanorum gentibus tributa ac stipendia solo terrore nominis exegit. In quem cum Gratianus exercitum duxisset, post quinque dierum velitationes à suis desertus & in fugam conjectus, Beatum Ambrosium legatum de pace misit, quam consequutus est, sed insidiarum plenissimam. Andragathium enim leætica operta vectum submisit Maximus, rumore sparsò Gratiani uxorem ex Britannia in ea advehi; ad quam cum Gratianus uxoris amore accessisset & aperuisset, exiluit Andragathius cum suis, illumque protinus occidit. Cujus ad corpus repetendum iterum missus Ambrosius, qui tamen non admissus, quod cum Episcopis qui à Maximo stabant communicare recusaverit. His rebus ad vota fluentibus Maximus elatus filium suum Victorem Cæsarem designavit, in Gratiani duces sœviit resque Gallicas composuit. Theodosius Augustus qui Orienti præfuit, ex postulatis, sive potius mandatis legatorum ejus, ipsum Imperatorem agnovit, & imaginem ejus Alexandrinis conficiendam exhibuit. Iam per omnium fortunas grassatus publica paupertate cupiditatem satiavit. Tyrannidi defensionem religionis catholicae prætendit, Priscillianum & quosdam ex ejus sectatoribus hæreticæ pravitatis Synodo Burdigalensi convictos, & ad ipsum provocantes capit is damnavit. Licet Martinus sanctissimus ille Turonensis Episcopus submississime oraret, ut infelicium sanguine abstineret,

Britannia.

Gratianus Imp.

Maximus Tyrannus.

Zosimus.

Orosius.

Proper Tyro.

Gregorius Turonensis.

Cedrenus.

Zosimus.

Priscillianus.

Sulpitius Severus.

satis superque sufficere ut Episcopali sententia hæretici judicati ecclesiis pellerentur: novum & inauditum esse nefas, ut cauſam ecclesiæ judec seculi judicaret. Et hi primi qui pessimo exemplo ob hæresim civili gladio percussi. Tanto deinde terrore Italiam ingreditur, ut Valentianus cum matre ad Theodosium confugerit, Italix urbes illum admiserint, omnique honore sint prosecutæ, interque alios Bonnonenses, apud quos extat adhuc Inscriptio,

DD. NN MAG .C. MAXIMO, ET FL.
VICTORI, PIIS, FELICIBVS, SEMPER
AVGVSTIS * B. R. NATIS.

* Bono Rege.

pub.

Interim Francos incursionibus Gallias vexantes Nannius & Quintinus militares magistri, quibus filii infantiam, & Galliarum custodiam commiserat Maximus, magna strage repellunt, ad obsides dandos & authores belli tradendos adiungunt. Theodosium Valentinianus obnixe orat ut sibi imperio per tyrrannum spoliato subveniret, à quo nihil aliud responsi aliquandiu tulit, quam, *Minime mirum esse si seruus seditus fit eo domino superior, qui verum Dominum repudiatur.* Arianismo erat enim depravatus Valentinianus. Precibus tamen tandem fatigatus signa in Maximum promovet, qui Apuleiæ tunc lecurus agebat, præmunierat enim montium angustias præsidii, portus navigiis, alacerque & fiduciæ plenus Theodosium primum prælio apud Sisciam in Zosimus. Pannonia, deinde altero sub ductu Marcelli fratris fortissime exceptit, sed utroque adeo adverso, ut se in Aquileiam fuga subduxerit, ubi à militibus suis dum pecuniam distribuit, captus, & Imperatoriis insignibus nudatus ad Theodosium perducitur, qui carnifici statim tradidit, cum quinque jam annos purpuram gessisset. Vnde in Aquileiæ laudem Ausonius,

*Non erat iste locus: merito tamen aucta recenti,
Nona inter claras Aquilejæ a cieberis urbes
Itala ad Illyricos objæcta colonia montes,
Mænibus & portu celeberrima sed magis illud
Eminet, extremo quod te sub tempore legit,
Solvat exacto cui justa piacula lustro
Maximus, armigeri quondam sub nomine lixa:
Felix quæ tam i spectatrix leta triumphi,
Punisti Aufonio Rutupinum Martelatironem.*

Andragathius cum jam ejus spes esset deploratissima ē navi se in mare præcipitavit. Victor Maximi filius in Gallia superatus, captus & occisus. Britanni vero qui Maximi partes sequabantur (ut aliqui tradunt) in Armorica Gallia sibi sedes viribus acquisiverunt. Theodosius statim à victoria Romam cum filio Honorio triumphans ingressus, sic edixit: *Nullus sibi honorem audiatur vendicare, quem tyrrannica concepit audacia, sed ad pristinum statum damnata præsumptio revocetur.* Et Valentianus: *Omne judicium, quod Maximus infandissimus Tyrannorum creditis promulgandum, damnamus.* Ambrosius vero in funere Theodosii exclamat: *Maximum & Eugenium miserabili exemplo apud inferos testari quam durum sit principibus suis arma irrogare.* Ut Procopius. semel dicam, haec victoria adeo magna & memorabilis visa, ut Romani deinceps illum diem quotannis festum agitarint.

Theodosio successit in Occidentali imperio *Honorius* filius Honorius decennis, cui tutor datus Flavius *Imp.*